

ת"פ 29687/10/20 - מדינת ישראל ע"י נגד פלונית ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 29687-10-20 מדינת ישראל נ' פלונית

בפני כבוד השופט פאול שטרק

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד יהונתן יודיץ

המאשימה

נגד

פלונית ע"י ב"כ עוה"ד אריאל הרמן

הנאשמת

הכרעת דין

הקדמה

1. בפני בית המשפט נאשמת ילדת 1977. הנאשמת הינה אם לתאומות, כאשר אחת מהן מוגדרת כילדה בעלת "צרכים מיוחדים". ביום 1.12.2021 הוגש נגד הנאשמת כתב אישום מתוקן המייחס לה 5 אישומים של "תקיפה סתם בן זוג" עבירה לפי סעיף 382 (ב) **לחוק העונשין התשל"ז - 1977** (להלן: **חוק העונשין**) ו-3 אישומים של "גרימת חבלה של ממש לבן זוג", עבירה לפי סעיף 382 (ג) **לחוק העונשין**. כתב האישום המקורי הוגש ביום 1.10.21 וכתב האישום המתוקן הוגש בטרם הקראה ביום 1.12.21. בתשובתה לאישומים, הנאשמת כפרה במכלול העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן.

2. מדובר במצב משפחתי לא פשוט ועצוב. עולה מעדויות במהלך שמיעת ההוכחות, כי בני הזוג נתקלו בקשיים להביא ילדים לעולם. לאחר מספר שנים, בגיל מתקדם יחסית של הנאשמת, היא עברה טיפול הפריה חיצוני בתרומת ביציות ובעקבותיו הצליחה להוליד תאומות בנות. כאמור, אחת התאומות נולדה עם "צרכים מיוחדים". לפי עדות המתלונן, עוד טרם כניסת הנאשמת להיריון, היו סימנים של מצב נפשי לא פשוט (אולם ללא אלימות), דבר שהחמיר במהלך השנים. הצדדים נכנסו להליכי גישור משפחתי, ובשלב מתקדם כאשר הגישור לא צלח נכנסו לתמונה רשויות הרווחה באמצעות פקידות סעד. הצדדים נפרדו ונכון להיום הצדדים גרושים. המתלונן התחתן 4 חודשים לאחר הגירושין והתאומות במשמורתו, כאשר הנאשמת מקיימת ביקורים במרכז קשר.

3. במהלך הנישואין ולאחר הלידה, המצב הנפשי של הנאשמת החמיר עד כדי כך, שבעלה (המתלונן) נאלץ

לתעד מעשי אלימות הנאשמת ולהגיש תלונה במשטרה. הנאשמת טוענת כי חוותה התעללות מצד המתלונן, אולם חרף טענות שבידה קלטות של התעללות מילולית מצד המתלונן, לא הציגה בדיל ראייה התומכת בטענות אלו.

4. יש לציין כבר בשלב זה, כי בתחילת חקירת הנאשמת במשטרה, היא מכחישה כל מעשה אלימות מצידה כלפי המתלונן, אולם כאשר החוקר מעמת הנאשמת עם סרטונים מטעם המתלונן המתעדים אלימות מצידה, היא מודה על מעשים אלו אך מכחישה גרימת חבלות בדמות של שריטות. מאחר ותשובת הנאשמת לאישום לא מהווה ראייה, על בית המשפט להכריע על סמך הראיות המונחות בפניו לרבות עדותה של הנאשמת כעדת הגנה.

5. בסופו של יום בפני בית המשפט תמונה קשה של נאשמת שנמצאת במצב נפשי קשה אשר משליך באופן ישיר על התנהגותה כלפי בנותיה וכלפי בעלה. מדובר בסיפור של אלימות וייאוש אשר הביא להתפרקות תא המשפחה.

המוצגים אשר הוגשו בהסכמת הצדדים:

6. יש לציין, כי המוצגים אשר הוגשו על ידי המאשימה סומנו על ידה במסמכים אשר הוגשו לתיק בית המשפט, בסדר אחר מהסימונים של בית המשפט. בין היתר, הוגשו 6 תקליטורים אשר לא סומנו בעת הגשתם, במתן הכרעת הדין יסומנו בסדר המתאים. להלן המוצגים מטעם המאשימה:

ת/1 חקירת הנאשמת ביום 16.2.20.

ת/2 חקירת הנאשמת ביום 17.10.20.

ת/3 תמלול שיחה בין המתלונן ומוקד 100.

ת/4 תמלול אמירות הנאשמת. בין היתר, היא מודה על מחיקת סרטון שצילם המתלונן וטוענת רק $\frac{3}{4}$ מהסרטון אמת.

ת/5 תמונות מסך ממכשיר נייד (איכות התמונות לא ברמה טובה והמסכים בחלקם מטושטשות). כמו כן יש תמונות של שריטות לצד שמאל לפניו של המתלונן.

ת/6 מזכר על צריבת תקליטורים.

ת/7 שריטות על גבו של המתלונן.

ת/8 מזכר על דיווח על אירוע אלימות (אשר מתועד במצלמות גוף השוטרים בדירת משפחת זידמן). השוטר תיעד חבלה בזרוע המתלונן (שריטה).

התקליטורים ותוכנים:

6. תקליטור 1: יש 4 סרטונים המתעדים אירועים כלהלן:

- א. הנאשמת משתוללת ללא רסן בסלון ותוקפת המתלונן תוך משיכת שיערו. היא דוחפת(כנראה בלא מכוון) אחת מבנותיה לרצפה.
- ב. הנאשמת מתרגזת, תוקפת המתלונן ומשליכה ספרים שהיו על מדף לרצפה.
- ג. המתלונן צופה בטלוויזיה עם הבנות ובשיחת טלפון, הנאשמת מגיעה מחדר אחר ותוקפת המתלונן כאשר הוא מחזיק בבנות.
- ד. המתלונן יושב עם בתו (לא רואים ממש על המסך) אז הנאשמת תוקפת אותו ותופסת בחוזקה הבת.

תקליטור 2: אחת הבנות מופיעה בסרטון והמתלונן מציג לה השריטה על גופו ושואל אותה מי עשה? התשובה הינה "אימא" (הנאשמת).

תקליטור 3: קלטת קול (שיחה במוקד 100), שומעים בכי של ילדות, שומעים מריבה והמתלונן טוען הנאשמת "משוגעת" ומרביצה לילדה.

תקליטור 4 כולל מספר סרטונים:

- א. מצלמת גוף שוטר המודיע לנאשמת כי היא עצורה בתחנה.
- ב. מצלמת גוף מ 17.10.20 כאשר השוטר נענה לקריאת מוקד 100. הנאשמת בסערת רגשות. היא מלינה על "ניתוק הטלוויזיה מהשקע". הילדה נוכחת והנאשמת (בדקה 7:00 עד 7:15) מדברת עם הילדה בנוכחות השוטר.
- ג. (בין דקות 9:00 עד דקה 10:45) הנאשמת טוענת (בוכה וצורחת וכמעט בהעדר שליטה עצמית) כי ברשותה קלטות של מעשה התעללות מצד המתלונן כלפיה, אולם לא מציגה כי הבינה מעו"ד כי אין קלטות אלו קבילות בבית המשפט. הנאשמת ממשיכה בסערת רגשות לטעון כי המתלונן דחף אותה. השוטר מזמין אותה להגיש תלונה בתחנה, הנאשמת מגיבה כי לא יאמינו לה וכי ניסתה להגיש תלונות בעבר, לכן מסרבת להגיש תלונה. אז היא מתחילה לצרוח באופן לא מאוזן, השוטר הולך לדבר עם המתלונן. הוא מכחיש כי דחף הנאשמת. הוא מציג השריטה על הזרוע שלו. בדקה 12:20 עד 12:30 הילדה מאשרת כי הנאשמת אימה היא עשתה לאביה (המתלונן) השריטה. רואים מצוקה נפשית של הילדה מהמצב.
- ד. הנאשמת מדברת על מצבה הנפשי (דקה 14:47) ובפרט על שהיא בטיפול פסיכיאטרי ונוטלת תרופות. הנאשמת טוענת להתעללות מצד המתלונן וכי זו הסיבה לפניה שלה לפסיכיאטר.

ג. במצלמת גוף של שוטר האחראי המגיע בעקבות פניה מהשוטר הראשון שהגיע לדירה, הוא מצלם השריטה על הזרוע של המתלונן. הנאשמת מתווכחת עם השוטר ומסרבת להתלוות אליו לתחנה כאשר הוא מודיע לה כי היא המעוכבת. הנאשמת ממשיכה לצרוח ולצעוק על השוטר עד שאיום מעצר ואזיקים מביא אותה לרדת לניידת. לפני שהיא הולכת הילדה מיטל (אשר היתה נוכחת בכל האירוע או סיפרה על מעשה הנאשמת בעניין השריטה), מחבקת הנאשמת ואומרת שאוהבת את הנאשמת לפני שהיא יוצאת מהדירה.

תקליטור 5: שיחת טלפון עם מוקד 100. המתלונן מבקש להזמין ניידת ולדעת מה קורה עם התלונה מלפני שבוע.

תקליטור 6: כולל הסרטונים מתקליטור 1.

ביחס לסרטונים בתקליטור 4 יש משמעות לנאמר תוך כדי פעילות המשטרה. היה מקום לתמלל מכלול האירועים המתועדים בתקליטור כדי להתמקד בנאמר ובכך להקל על הצדדים ובית המשפט.

עדות המתלונן

7. המתלונן סיפר בעדותו בחקירה הראשית על מצב היחסים הזוגיים בינו לבין הנאשמת. הוא הסביר הנסיבות אשר הביאו את בני הזוג לפנות להפריה חיצונית כדי להביא ילדים לעולם. לדבריו, בטרם ניסיון הפריה חיצונית, הנאשמת כבר היתה במצב נפשי שברירי, בדיכאון ובחוסר תפקוד, אולם באותה עת לא היתה אלימה או תוקפנית כלפיו. ב 2019 לאחר לידת התאומות, חלה הדרדרות של ממש במצב הנפשי של הנאשמת אשר הביאה למעורבות רשות הרווחה. בני הזוג התחילו בטיפול זוגי, אשר בסוף של יום צלח ולא הביא למיתון מצב הנפשי של הנאשמת או התפרצויות אלימות כלפיו.

8. לדבריו של המתלונן, ביחס למעשה אלימות מצד הנאשמת, היא היתה בהכחשה כללית, לכן לאחר סדרה של מעשים אלימים, המתלונן התקין מצלמה כדי לתעד אלימות הנאשמת כלפיו (אישומים 1-4, אישום 5 מבוסס על מצלמות גוף השוטרים בדיסק), באירוע 17.10.20 הנאשמת גרמה לשריטות על זרוע של המתלונן אשר צולמו על ידי השוטר (תקליטור 4). היו עוד אירועי אלימות שלא הוסרטו.

9. כנגד הנאשמת הוצא צו הגנה אשר הוציא אותה מביתם המשותף. המתלונן החליט להיפרד מהנאשמת ובסוף התגרשו וכאמור המתלונן נישא מחדש כארבעה חודשים לאחר הגירושין.

10. המתלונן הוסיף בחקירה הנגדית על כך שנאשמת היתה בטיפול פסיכיאטרי וקיבלה תרופות כדי להביא יותר לאיזון נפשי והתנהגותי. הנאשמת פשוט הידרדרה למצב של חוסר תפקוד וכך מצבה עד היום.

11. המתלונן דוחה מכל וכל כי הוא זה אשר תקף, קילל או השפיל את הנאשמת.

12. ביחס לסרטונים, המתלון מודה שאין פס קול וקיימת עריכה מסוימת נוכח הנסיבות, אולם לדבריו הסרטונים משקפים מציאות האירועים ואין דבר שעשה אשר גרם למעשה אלימות הנאשמת.

עדות הנאשמת

13. לאחר הסבר על זכותה להימנע מלמסור עדות ולשמור על זכות השתיקה, לחילופין למסור עדות, הנאשמת העדיפה למסור עדות. בתחילת עדותה היא הודתה על מעשי אלימות המתועדים בסרטונים בתקליטור 1. אולם לדבריה, מעשיה היו כתוצאה התעללות מילולית מצד המתלון בניסיון לייצר מצב להביא אותה להגיב באלימות. עם זאת, היא מבינה הפסול במעשיה ומבינה כי אסור היה לה לנקוט במעשה אלימות. הנאשמת הפגינה בעדותה סערת רגשות ולטענתה היא הקורבן והמתלון המתעלל בה דבר אשר הביא לאי יכולתה להתמודד אתו.

14. לדבריה אין לה בעיות נפשיות. היא מוטרדת בכך שהיא נאלצת ללא הצדקה לפגוש את בנותיה במרכז קשר. כל גישור אשר היה בין הצדדים נכשל עקב מעשה המתלון.

15. הנאשמת המשיכה לטעון לאלימות נפשית מצדו של המתלון.

16. בחקירה הנגדית הנאשמת מסבירה הכחשתה את מעשי אלימות (שורה 139 לחקירתה ראשונה) בתחילת החקירה ועד לצפייה בסרטונים (תקליטור 1) בכך כי היתה בהלם מעצם מעמד החקירה בתחנת משטרה. במהלך החקירה הנגדית של הנאשמת היא התחמקה באופן כללי מאחריות למעשיה כפי שתועדו בסרטונים וטענה כי: המתלון "ביים" הסרטונים כאשר לא הציג מעשי קנטור מצידו אשר הביאו אותה להגיב באלימות. הנאשמת לא הצליחה לתאר מה היו מעשי המתלון אשר הביאו אותה לתקוף אותו.

17. הנאשמת ציינה כי היה מקרה שהמתלון נסע לחו"ל והשאיר הבנות במשמורתה. דבר אשר לטענתה מוכיח כי היא אחראית ובסדר. אולם אין ראיה תמיכה לטענה והמתלון לא נחקר בעניין.

18. הנאשמת הסבירה כי לא הגישה תלונה במשטרה כנגד המתלון כי היא מפחדת ממנו. היא מאשרת כי בחקירתה במשטרה היא לא מסרה דבר על התעללות מצד המתלון. לדבריה היו מקרים שהיא חטפה מכות והיו סימנים ואף שלחה תמונה לאחיה, אך המתלון לא נחקר בעניין. (יוער כי במהלך הסיכומים הסגור ביקש לצרף תמונה ברשותו של סימנים כחולים על המתלוננת שנשלחה אליו. אולם כאשר ניתנה לנאשמת הזדמנות לאשר שמדובר בתמונה שנשלחה לאחיה, היא אמרה שלא מדובר באותה תמונה, לכן מאחר וכבר עברנו לשלב סיכומים ולא היתה התייחסות לאותה תמונה, על ידה והמתלון לא נחקר בעניין, הבקשה להגיש אותה תמונה נדחתה). הנאשמת המשיכה להעיד באופן לא יציב והלינה שהיא הקורבן והמתלון התוקף אשר נתן לה מכות באגרופים.

19. ביחס לשריטות על גופו של המתלון, לדברי הנאשמת הוא בעצמו עשה השריטות ולא הנאשמת.

20. ביחס לאירוע המתועד בת/4, של מחיקת סרטון מהנייד של המתלון המתעד אלימות מצידה היא מודה כי יתכן שמחקה הסרטון וטוענת הסרטון הציג רק 3/4 האירוע.

21. בסופו של יום הנאשמת טוענת שפעלה מתוך "אינסטינקט" כמעשה "הגנה עצמית" עקב התעללות הנפשית שסבלה בידי המתלונן.

דין והכרעה

22. בקביעת העובדות לצורך מתן הכרעת דין, יש להתייחס לתוכן התקליטורים. בין היתר, באירוע 17.10.20 שומעים את הילדה (מיטל) מאשרת כי הנאשמת אחראית לשריטות על זרועו של המתלונן. יצוין, כי אין התייחסות מצד הצדדים למשמעות הראייתית של אמירות אלו. אילו היה תמלול, היה ניתן למקד טענות ביחס לקבילות ו/או משקל ראיתי שיש ליחס לאמירות הילדה כנראה בת 5 בזמנו. מאחר ולא מדובר במצב המחייב חקירת הילדה על ידי חוקרת ילדים, יש לתת את הדעת על אמירות אלו לפי הקשר שנאמרו. מדובר בילדה הנמצאת במצב קשה בין הוריה. ברור למותב זה כי הילדה אוהבת את שני הוריה. בסופו של יום, אני סבור כי יש לקבל את אמירותיה כחיזוקים לעדות המתלונן כי הנאשמת היא זאת אשר גרמה לשריטות על זרוע של המתלונן (המתועד בסרטונים מיום 17.10.20) כחיזוק לעדותו של המתלונן. יוער, כי היה עדיף אילו השוטר באותה עת היה פועל להוציא הילדה מהמצב שעליה לומר דבר כנגד הנאשמת והיה מבודד אותה מהאירוע בבית כמה שהיה ניתן לאור הנסיבות.

23. לאחר שבחנתי עדותו של המתלונן וקיום חיזוקים לרוב גרסתו, לעומת עדותה של הנאשמת ללא חיזוקים וגם לנוכח חוסר השליטה שלה מדי פעם באופן שהעידה, העדפתי מעבר לספק הסביר לקבל את גרסת המתלונן ביחס ל 8 האישומים המיוחסים לנאשמת.

24. המתלונן העיד בבית המשפט באופן עקבי וקוהרנטי ללא סתירות פנימיות. אין סתירות בעדותו באופן מהותי. חרף טענות הנאשמת כי המתלונן הוא הגורם להתנהגותה עקב התעללות מצידו, אין בדיל ראייה ולו כדי לחזק עדותה בתמיכת טענותיה. לא זו אף זו, בסרטון בתקליטור 4 נטענת על ידה בפני השוטר כי ברשותה קלטות ותיעוד התנהגות פסולה ואלימה של המתלונן, אולם לא הציגה הקלטות בפני השוטר "כי הבינה מעו"ד שהקלטות לא קבילות בבית המשפט", ולא בפני בית המשפט במסגרת עדותה. בסופו של יום אין בפני בית המשפט דבר מטעם הנאשמת התומך בעדותה. להבדיל, ניתן להתרשם מנאשמת אשר על פניו תלושה ממצאות מעשיה אשר הובילו להגשת כתב האישום. חרף קבלת אחריות על ביצוע מעשיה המתועדים בסרטונים ניתן להבחין בהכחשה הגורפת בעדותה הדומה לחקירתה בתחנת המשטרה ובעת התשאול בדירה ב 17.10.20 .

25. אין להתעלם מאמירות הילדה מיטל ביום 17.10.20 בנוכחות השוטר ואביה (המתלונן) כאשר ללא הדרכה של ממש, היא אומרת "אמא" (הנאשמת) עשתה השריטה לאבא. האמירה נאמרה בתמימות מלאה ללא הבנה ברורה למשמעות דבריה. אמירת הילדה מהווה חיזוק לעדות המתלונן נוכח האמירה, אולם לא מדובר כראיה ישירה.

26. עצם קיום הסרטונים בתקליטור 1 בשילוב עם הסרטונים בתקליטור 4, מקיימים חיזוקים הנדרשים להעדפת עדות המתלונן. ביחס לטענת הנאשמת כי הנאשם ביצע מעשה שריטה על עצמו יש לדחות כטענה לא סבירה. התמונה שרואים שריטות על הגב המתלונן, משקפת מצב שלא ניתן להסיק מסקנה שמדובר

במעשה עצמי של המתלונן. המיקום מעלה קושי לשל ממש כדי לקבוע שהמתלונן היה מסוגל לגרום לעצמו חבלות אלו. לא זו אף זו, קיים החיזוק מאמירת הילדה ב 17.10.20 המחזקת המסקנה כי הנאשמת היא זאת אשר ביצעה מעשה אלימות וגרמה חבלת גוף למתלונן בדרך של שריטות.

27. המסקנה הסבירה והבלעדית ממכלול הראיות הינה, שיש להרשיע את הנאשמת במעשים המיוחסים לה בכתב האישום המתוקן. הכחשתה הכללית במהלך חקירתה (בטרם עימות עם הסרטונים) כי לא עשתה מעשה אלימות כלפי המתלונן מכרסם אמינותה בעת מתן עדות בבית המשפט. לא ניתן לקבל הטענה כי ההכחשה נבעה מ"הלם" במעמד חקירתה בתחנה. הנאשמת לפי הרישום לא "נשמעת" "בהלם". לטעמי, ההלם בא כאשר נדרשת לסגת מהכחשתה לאחר צפייה בסרטונים המתעדים את תקיפת המתלונן.

28. הנאשמת לא היתה עקבית בעדותה. גם התנהגותה במהלך עדותה משקפת אישיות לא יציבה. בתקליטור 4 רואים בזמן אמת התנהגות דומה של הכחשה כללית למעשיה. גם באולם בית המשפט במהלך חקירת המתלונן התנהגות לא יציבה של הנאשמת היתה בולטת. היא היתה בוכה ואז כועסת ואז מחייכת, אז היא היתה שותקת כאילו שום דבר מזיז לה. כך גם היה במהלך עדותה.

29. כמובן בהעדר כל חיזוק לעדות הנאשמת לא ניתן לקבלה ולו בכך המעורר ספק סביר לעומת עדותו של המתלונן.

סיכום

30. המקרה בפני מותב זה מהווה תיק לענייני משפחה לכל דבר, אלא שמעשי האלימות מצד הנאשמת ומצוקתה הנפשית ושל המשפחה כולה, הביא עניינה בפני מותב זה במסגרת הליך פלילי לכל דבר.

31. רק במסגרת קביעת עונשה של הנאשמת ניתן לתת מלוא התייחסות לנסיבותיה האישיות הכוללות נסיבות אישיות וקיום טיפול נפשי.

32. בנסיבות אלה, אין מנוס אלא להרשיע הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום המתוקן כלהלן:

אישומים 1-5 המהוות 5 עבירות תקיפת בן זוג לפי סעיף 382 (ב) **לחוק העונשין**,

אישומים 6-8 המהוות 3 עבירות גרימת חבלה חמורה לבן זוג לפי סעיף 382 (ג) **לחוק העונשין**.

ניתנה היום, ג' טבת תשפ"ג, 27 דצמבר 2022, במעמד הצדדים